

Nova edició d'un festival ineludible

Benicàssim 2001

El Festival Internacional de Benicàssim (FIB) arriba a la seua edició número set. Els dies 3, 4 i 5 d'agost, la música de les bandes més representatives del pop i l'electrònica es conjugarà amb tot tipus d'activitats paral·leles. Els organitzadors han apostat per un cartell molt selecte, tot i que no especialment alternatiu. De fet, el FIB és ja un esdeveniment massiu. Però no per a Canal 9, que ha rebutjat adquirir-ne els drets d'emissió.

S'esperen 35.000 assistents per a un festival amb un pressupost proper als 500 milions de pessetes. Han estat set anys al llarg dels quals el Festival Internacional de Benicàssim (FIB) s'ha convertit en un esdeveniment multitudinari i comercial, com es pot comprovar amb el pes dels promotors actuals (la marca de cervesa Heineken) i en la intervenció de la totpoderosa cadena MTV (Music Television), que serà la televisió oficial del festival.

El FIB és un dels esdeveniments musicals amb més solatge de l'estat espanyol i fins i tot d'Europa. I és, amb molta diferència, el més important dels que tenen lloc al País Valencià. Però això no ha estat suficient perquè Canal 9 s'interessara per adquirir els drets d'emissió dels seus concerts... només per quatre milions de pessetes! La televisió autonòmica mantenia un acord de col·laboració amb el FIB des de 1997. Però ara l'ha trencat, per a patètica sorpresa de Maraworld, l'empresa madrilenya organitzadora del festival, perquè TVV considera que l'esdeveniment "no té interès" per als seus espectadors. Això no ha impedit que la televisió valenciana retransmetera recentment el festival de cançó melòdica de Benidorm, tot un homenatge a la caspa mental. Amb el gest de rebutjar el FIB —sembla que TVV ja ha mantingut certes diferències en edicions anteriors amb els peculiars caps de Maraworld, els germans Morán— Canal 9 mostra quant li importa la cultura musical del segle XXI: gens ni mica. En canvi,

més de cent emissores europees emetran aquest conjunt d'espectacles.

Un fantasma eventual. Els promotors del FIB han mantingut i mantenen certs enfrontaments econòmics amb l'administració que, des de fa temps, han evocat el fantasma d'un possible canvi d'ubicació del festival. Però això no sembla factible en un acte on la marca va tan unida a una localitat. Els concerts se celebren, doncs, en una gran àrea situada a l'entrada de Benicàssim des de Castelló per la carretera N-340. Les actuacions es duen a terme en espais diferenciats i complementaris. Un escenari anomenat "verd" acull les grans estrelles del pop. Altre escenari ofereix durant la tarda i el vespre actuacions de pop experimental, i a la nit es transforma en una plataforma per als discjòqueis (dj) electrònics més importants. Hi ha també un *chill-out* (zona per al techno més relaxat) i l'espai anomenat FIB-Club, que dona cabuda a les propostes electròniques més arriscades. I enguany són molt interessants. El divendres 3, el segell britànic Wall of Sound oferirà una mostra de la seua plantilla d'artistes. El dissabte 4 farà el mateix el segell Ninja Tune, un dels més importants de l'esfera internacional. Ninja Tune ha impulsat la promoció global del hip-hop abstracte, un estil que barreja amb molta classe l'evanescència i la contundència. I el diumenge 5, el FIB-Club pertany al segell Play-house, i dins d'aquesta sessió actuarà l'híbrid i fonamental artista Isolée, una de les sessions musicals més recomanables del FIB d'enguany.

Cartell d'impacte i coherència.

En la present ocasió, tot el festival és molt recomanable, perquè els promotors han optat per deixar enrere l'obsessió pels caps de cartell estel·lars que va marcar l'edició de l'any passat, en la qual tocaren uns Oasis convertits en una caricatura d'ells mateixos, i s'han centrat a oferir un seguit d'actuacions més coherents amb l'esperit originari del FIB. I aquest esperit sempre ha estat definit per la recerca del millor del pop internacional —aquell que no està determinat per les llistes d'èxit—, i dels més efectius ritmes digitals que bateguen als clubs nocturns del món. Precisament, un combinat que ara és moda a les discoteques de tot Europa. La selecció de la música electrònica del festival, òbviament, s'allunya dels paràmetres techno més puristes: així pot agradar a la massa habitual d'espectadors del FIB, bastant més acostumada a gaudir dels sons analògics del pop. El club Nitsa de Barcelona —que ara gestiona l'antiga sala Maravillas de Madrid, discoteca que abans regentaven els organitzadors del FIB— sempre s'ha encarregat de la selecció techno del festival. Aquest any, com l'anterior, tampoc no actuen The Chemical Brothers, un duet techno que, durant moltes edicions, ha format part del FIB. Els responsables de Maraworld han argumentat que la seua absència ve motivada, entre altres raons, perquè el grup no ha volgut enguany aparèixer en cap festival. Sembla que això no ha de ser així, ja que The Chemical Brothers eren caps de cartell en el festival que el superclub britànic de trance i house Gatecrasher va celebrar a Anglaterra el passat més de juny.

Encara que aquests guerrillers del techno no actuen al FIB, el seu llegat musical sí que hi serà present. I el seu llegat es diu Big Beat, un estil propi de The Chemical Brothers que barreja el rock i l'electrònica. Aquesta tendència, esgotada en ella mateixa, ha mutat recentment cap a un nou estil anomenat smash-house, una música ballable, disco i rítmica que no deixa de costat la virulència del rock. Les actuacions de Basement Jaxx, Fatboy Slim i Jon Carter en donaran bona mostra.

Dalt, Basement Jaxx, que arrasaran el festival amb el seu house de combat. Davall, PJ Harvey, la deessa de la melangia i el dolor del cor. Aquests artistes ja han passat pel FIB, però ara tornen per repetir un èxit que pot consolidar-se. El públic del FIB ho haurà de decidir.

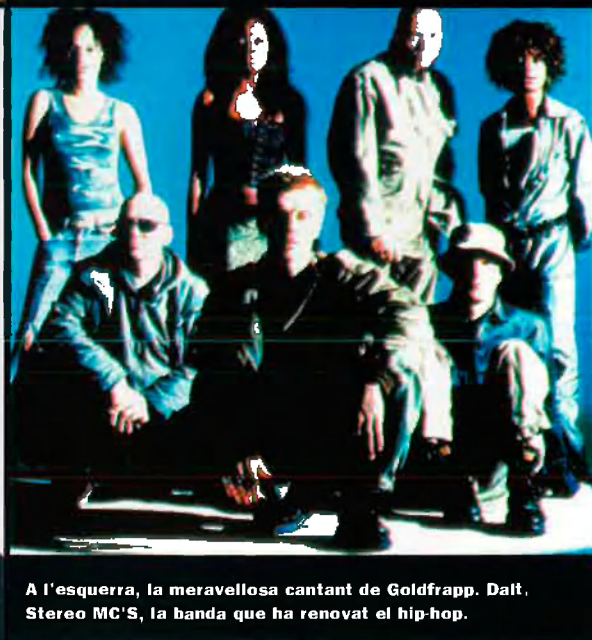
FIB/HEMEXEN

El grup Fang, en la imatge de l'esquerra, i els components de La Habitación Roja, en la de dalt, són alguns dels representants del nostre país en l'actual edició del festival de Benicàssim, més preocupat, no obstant això, pel panorama internacional.

FIB-HENKÉN

A l'esquerra, la meravellosa cantant de Goldfrapp. Dalt, Stereo MC'S, la banda que ha renovat el hip-hop.

Impacte i prestigi. El festival, tot i que ha bandejat el recurs a estrelles evidents, no ha renunciat en canvi a la recerca d'impacte en la selecció d'artistes, però, això sí, sense oblidar per un moment un denominador comú entre els seleccionats. I el denominador és el prestigi. Els promotors han rescatat valors segurs que ja han triomfat en edicions anteriors del festival (PJ Harvey o Mercury Rev), han tancat comptes pendents amb el seu públic portant músics mítics del pop més profund (Belle & Sebastian o Pulp) i s'han abocat a figures que havien visitat el FIB quan

encara no eren referencials, però que ara ja ho són per a un públic devot de les modes (Basement Jaxx i Fatboy Slim).

Aquests paràmetres, i la inclusió de grups referencials com James, Ash o Stereo MC'S, converteixen el FIB 2001 en una cita clau per a les ments inquietes. Tanmateix, l'apartat de casa nostra queda curt, i només tindrà una representació ben exigua. Destaca la dels valencians Los Magnéticos i La Habitación Roja, i la dels catalans Fang, que practiquen una electrònica amerada d'heterodòxia. Els destacats

dj de Barcelona An der Beat i Sideral, també hi participen.

Recomanacions. Entre tota l'oferta del FIB, hi ha material sonor que l'assistent ha d'atendre sense cap excusa. El divendres 3, els caps de cartell de l'escenari principal són James, un grup pop que semblava desaparegut, però que retorna amb força. La banda melòdica Low, i l'eclecticisme electrònic de Fatboy Slim, Layo & Baushwacka!, The Avalanches i The Freestylers, completen un menú estel·lar. El dissabte, la ràbia pop-rock de Manic Street Preachers, la nostàlgia de Mercury Rev, el hip-hop ballable i frenètic de Stereo MC'S, la subtileza orquestral de Goldfrapp i la bellesa de Belle & Sebastian, tindran un poderós complement electrònic: el drum'n bass atmosfèric del gran LTJ Bukem, els ritmes salvatges de Jon Carter i l'elegant dansa retro-futurista d'Etienne de Creçy. El diumenge arribarà el dolor de l'ànima de la cantant PJ Harvey, les melodies espacials d'Orbital, la grandiositat

de Pulp, el house agressiu de Basement Jaxx i el luxuriós UKGarage de Wookie.

Tot amant amb activitats paral·leles com una passarel·la de moda, una exposició d'art, un festival de curtmetratges o una mostra de teatre alternatiu. I també per dues festes de benvinguda (el dia 2) i de comiat (el dia 6) per al públic que necessita ració extra de FIB.

El preu d'aquesta sobredosi és de 15.600 pessetes, en venda anticipada. Pagarà la pena.

Joan M. Oleaque